

Peter Rørdams feltprædiken

Taler

Peter Rørdam
Præst

Dato

13. marts 1864

Sted

Fredericia

Omstændigheder**Prædikentekst**

Johannesevangeliet kapitel 18, vers 33-39

1 Joh. 18, 33—39.

„Mit Rige er ikke af denne Verden; var mit Rige af denne Verden, havde mine Tjenere vel stridt derfor, at jeg ei var bleven overantvordet til Jøderne”, saa taler Herren, og siger saaledes klart og tydeligt, at havde han været en jordisk Konge med et jordisk Rige, havde han sendt sine Tjenere ud at stride for sig, at han ei var bleven overgivet til sine Fjender.

Men I kjære Venner! hvem det Embede er betroet at stride for Danmarks Riges Uafhængighed af det store Tydskland og for det gamle Sønderjylland — Eders Sjæl bliver trøstet og styrket, naar I hører og troe, at det er Vorherres Jesu Christi gode og hellige Villie, at vor jordiske Konge, Kong Christian den 9de, sender Eder, sine Tjenere ud, at stride for Land og Rige, for Qvinder og Børn, for Huus og Hjem, at Landet og Riget, Qvinder og Børn, Huus og Hjem ei skal blive overantvordet til Fjenden. Et Menneske kan ei selv vælge sin Vei, derfor kun det Arbeide, Vorherre sætter os til, kan vi vente Lykke til. Men det Arbeide, Vorherre stikker os til, til det Arbeide giver han os baade Forstand og Dygtighed, at sige og vel at mærke, dersom vi annammer Embedet af Vorherres Haand og beoer ham, som Salomon fordum, om Viisdom og Forstand. — Nu saa annammer Alle Eders Kriger-Embede af Vorherres egen Haand, og beder ham Alle, at han vil dygtiggjøre Eder til Embedet; thi af os selv formaae vi Intet. Men Han, som har Riget og Magten og Æren, han sende sine hellige Engle, 12 Legioner, ud, at stride med os og for os for Kongen og Fædrelandet, for Modersmaalet og Friheden! og Han sende sin Aand ud, Sandhedens og Kærlighedens Aand, at Guds Rige maa blomstre iblandt os med Retfærdighed, Fred og Glæde!

Hvor Gud mig forer, gaaer jeg glad,

30 Han, ikke jeg, stal raade;

Jeg kalder alletider, hvad

Min Gud mig stikker — Naade.

Naar saa I Danmarks Sønner, tro og kjære, har betænkt, at det er Vorherres Jesu
35 Christi hellige Villie, at I strider for det gamle Sønderjylland og for Danmarks
Riges Uafhængighed af det store Tydskland, efter vor jordiske Konges Bud og
Befaling, hører saa, hvad der skrevet staaer om de gamle Dage, da Vorherre selv
stred for Israels Folk og Israels Land men han havde givet Josva Befaling at føre
Hæren, og at føre Hæren mod Jericho. „Som Josva opløftede sine Øine, see da
40 stod der en Mand for ham, og han havde et draget Sværd i sin Haand"; ikke en
Pennefjeder, men et Sværd; ikke et Sværd, som stak i Skeden, men et draget
Sværd havde han i sin Haand. „Josva gik nu hen til ham og spurgte: hører Du os
til, eller vore Fjender? og han svarede: jeg er Herrens Hærfører, nu er jeg
kommen"; thi det er Vorherre selv, som giver Forstand til at føre Krig; han er
45 den Eneste, som aldrig bliver bange, thi han er den stærkeste; han er den Eneste,
som aldrig bliver raadvild, thi han er Viisdommen. „Da Josva nu hørte, at han
stod for Herrens Hærfører, faldt han paa sit Ansigt, og spurgte: hvad taler da
min Herre til sin Tjener? og han svarede: træk Dine Sko af, thi det Sted, Du
staaer paa, er helligt; og Josva gjorde saa"; og see Seiren og Lykken fulgte Josva;
50 thi det er Vorherre selv, som giver Forstand til at føre Krig, men kun til dem,
„som ham lyde". Fordi Josva var lydlig imod Herrens Hærfører, fik han Forstand
til at føre Herrens Folk; kun naar vi selv lyde Vorherre, faaer vi Gaver til at styre
og at regjere Andre. Saa bøiede Josva sig, paa Kampens Dag, for Herrens
Hærfører — men gjorde det ogsaa i Fredens Tid. Gammel og mæt af Dage stod
55 han endnu i Herrens Rustning, fra Top til Taa. Til Folket, som han havde ført,
og som han, ved Guds Velsignelse, havde skaffet Fred, sagde han: nu saa frygter
Herren, tjener ham årligt og tro, lader fare alle de fremmede Guder! Men
angaaende sig selv taledede han saaledes: jeg og mit Hnus vi ville tjene Herren!
Men Gud velsigne Førerne for den danske Hær, at I ret maa betænke, hvem det
60 var, som gav Josva Seier og Lykke, indvendigt og udvendigt.

Herren siger nu videre: „jeg er en Konge, dertil født og dertil kommen til
Verden, at jeg skal vidne om Sandheden. Hver den, som er af Sandheden, hører
min Røst". Kjære Venner! naar der saa spørges: hvor i denne Verden kan vi saae
65 Herrens Hærfører i Tale? at vi med maa blive dygtige Krigere, svare vi saaledes:
Vorherre Jesus Christus — han, som er den personlige Sandhed, aabenbaret i

Verden for at vidne om Sandheden, han er Herrens Hærfører — Kongen, der selv personligt fører sin Hær. — Men Vorherre Jesus Christus er ikke langt
70 borte, men nærved; ved den hellige Daab har han talt til Enhver af os — os alle har han udskrevet til at tjene i Lysets Hær og han har talt saaledes: forsager Du Djæveln med alle hans Gjerninger og alt hans Væsen? thi Ingen kan tjene to Herrer —; og saaledes: troer Du paa Gud Fader og paa Guds Søn og paa den Hellig-Aands! som Ordene lyde efter vor apostoliske Bekjendelse; og saaledes:
75 jeg døber Dig i Navnet Faderens og Sønnens og den Hellig-Aands! Dine Synder er Dig forladte. Fred være med Dig! Men I, som idag kan svare og sige: ja Herre, i Dit Navn og paa Dit Ord forsage vi, og vi troe, I veed, udaf den Hellig-Aands Forklaring, at Vorherre Jesus Christus, han som gaaer i Spidsen for Lysets Hær, er kommen til Eder, haver iført Eder Guds fulde Rustning og har selv personligt
80 lovet at følge med Eder gennem Ild, gennem Vand, at I maa stride ridderligt og mandeligt for Danmarks Ære, og — for Retfærdigheds Krone, som er henlagt for alle Eder, der elske Christi Herligheds Aabenbarelse. Daabens hellige Pagt det er Troens Skjold med Korsets i Mærke, der slukker alle den Ondes gloende Pile.

85

Saa være Guds Ords Prædike-Embede overtaget iblandt Eder: i Navnet Faderens og Sønnens og den Hellig-Aands! Gud til Ære! Danmarks kjærlige og trofaste Sønner til Velsignelse! Min Sjæl til Glæde paa Christi Dag!

90 Værer saa mandige og stærke i Herren! værer enige i Herren! glæder Eder i Herren! han er nær, han kommer! „for os gaaer, med os staaer, han, som alleting formaaer“.

Amen.

95

Kilde

Peter Rørdam: Fireogtyve Feltprædikener, samt een Prædiken, holdt i Taarbæk Skovkapel, Kjøbenhavn: Th. Michaelsens & Tillges Forlag, 1864

Kildetype

100 Digitalt manuskript

Tags

Den anden slesvigske krig 1864, Første tekstrække, Grundtvigianisme, Prædiken, Prædikener fra 1800-tallet

URI

105 <https://www.dansketaler.dk/tale/peter-rordams-feltpraediken-1>